वमग्ने सर्वभूतानां शरीरात्तरगोचरः। वं साची मम देकस्थस्त्राक्ति मां देवसत्तम ॥३०॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुवा सर्वे ते क्रियूथपाः। वास्यरुद्धमुखाश्चासन् रुरुद्धश्च शनैभृशं ॥३१॥ ततः सा राघवं सीता नमस्कृत्यायतेचाणा। विवेश ज्वलनं दीप्तं निःशङ्केनात्तरात्मना ॥३२॥ जनस्तु सुमकांस्तत्र बालवृद्धः समागतः। ददर्श मेथिलीं दीनां प्रविशत्तीं कुताशनं ॥३३॥ तस्यामग्निं विशन्यां तु का केति विपुलःस्वनः। रच्नसां वानराणां च संबभूवाद्वतोपमः॥३४॥ सा तप्तवर्केमाभा तप्तकाञ्चनभूषिता। प्रपात ज्वलने दीप्ते कुताकुतिरिवाधरे ॥३५॥

इत्यार्षे रामायणे युद्धकाण्डे सीताग्निप्रवेशो नाम रुकशततमः सर्गः ॥